

rien ni a la de tres, avorrits i sense sang. Haquès estat més positiu soltar un matxo guit. En definitiva, una birra. Jo vaig aprofitar la tarda per contemplar les oronetes entrar i eixir de la falsa de la tia Teresa de Barril. Per contra sí que van fer xalar les vaquetes del segon dia. Eren corredores com una malaventura, valentes, mai van refusar embestir i amb un grau de perillositat apte per a tots els públics. Menció especial mereixia la cinquena vaqueta de color roig. El brau animal es va entregar tant que va acabar fent-se mal a l'espatlla davantera esquerra colpejant-se contra un remolc. El Borrós se la va endur amb el furgó per estalviar-li l'esforç de l'eixida. Es va aplaudir la tornada al corro de cada animal. Una cosa semblant va passar als bous embolats. El del carrer Sant Antoni apunta va grans possibilitats, era va lent i corredor però va quedar desapropiat perquè els aficionats li van veure perill. De l'embotat del carrer Sant Roc, si oblidem l'excés de greix, era preciós. Tenia una pell del color de la mel amb llisquetes negres, unes banyes perfectes i moltíssima força, tanta que es va endur un cabiró al moment de desencaixonar. Molt bona estampa va ser l'únic que es va veure. Tot el seu número va consistir en fer quatre visitetes a les escales

dos passagets pel carrer Sant Roc, escarbar moltíssim i fer unes poques embestides de tres passes. Pue assegurar que no eren més de tres perquè em vaig dedicar a comptar-les cada vegada que es movia. Recomanem al vaquer que no en porte enlloc més, que li pose el jou i el dedique a llaurar erms.

Els bous de plaça van ser valentets, distrets, amb bou cadafalcer i tot. Dol de tota manera adonar-se de la cada any inferior participació dels aficionats. El Colero mateix, pare de família, sembla definitivament retirat del toroig. Esperem que torne el gust per voltar el banc i fer correr les vaques. Només van prendre mal de poca importància, Josep el marit de Vicentica de Botiga i Eduardo el marit de Belinda del Rano. Per la construcció de la plaça ha estat utilitzat un sol carro tradicional, alguns cadafals prefabricats i la resta van ser remolcs de tractors.

En quant a les orquestres, van tenir un bon nivell. Podem destacar Europa, Los Clan, Nueva Etapa i la novedosa i divertida Super Magnos. Han estat enguany cançons d'èxit el "Aquí no hay playa", "Bamboleo" i una popularitzada per X. Gurruchaga (els meus nuls coneixements d'anglès no permeten transcriure el nom). Els elements euforitzants per aguan-

tar la sessió de ball eren: cubates, whisky, cava i en algunes taules drogues blanques. Per cert, en lloc de prohibir l'entrada de begudes trobaria més indicat retirassen els porros.

Es destacable la consolidació irreversible de penyes, "ggritos", colles i quadrilles, són un gran element festiu.

El degà "Carito La Jaba" ha muntat en molt d'encert la seua festa paral·lela com ja és tradicional i ha promocionat el Rally Humoristic. La colla de les escaletes ha contribuït a la prevenció del SIDA efectuant una gran promoció de profilàctics. La penya Lo Pou ha tingut corrida particular cada nit a l'eixida. Per la seua banda un grup de colles van reunir vuitanta persones per celebrar un dinar de germanor.

Tots plegats formen un moviment associatiu importantíssim al qual li manca, al meu entendre, un suport des de la Comissió. Caldria comptar amb tots ells al moment de confeccionar el programa.

En plena nit de Festes, a les quatre i vint de la matina del dia désset vàrem presenciar en directe un eclipsi de lluna. Espectacle poc usual, pregunto des d'aquests fulls al nostre astròleg quina influència reportarà a la nostra recent estrenada pista de ball. Desitgem tots que siga benèfica.

Amics meus, salut a tothom i a esperar les Festes de l'any proper.

RODA.

